

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 21/10
21.04.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Д.Р, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 3. Кривичног законика, решавајући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 79/09 од 26.6.2009.године, подигнутом против правноснажних решења Општинског суда у Горњем Милановцу К. 207/08 од 4.9.2008. године и Окружног суда у Чачку Кж. 700/08 од 5.12.2008. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у присуству окривљеног Д.Р. и његовог браниоца адв. Д.В. дана 21.4.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

I. Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 79/09 од 26.6.2009. године, делимично се УВАЖАВА као основан тако што се УТВРЂУЈЕ да је повређен закон у корист окривљеног Д.Р. и то решењима Општинског суда у Горњем Милановцу К. 207/08 од 4.9.2008. године и Окружног суда у Чачку Кж. 700/08 од 5.12.2008. године из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

II. Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз. 79/09 од 26.6.2009. године се ОДБИЈА као неоснован у односу на повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. Законика о кривичном поступку.

Образложење

Решењем Општинског суда у Горњем Милановцу К. 207/08 од 4.9.2008. године одбијен је оптужни предлог оштећене као тужиоца Б.Р, као законског заступника малолетне ..., од 22.7.2008. године против окривљеног Дејана Ристовића, због кривичног дела недозвољене полне радње из члана 182. став 1. у вези члана 181. став 3. Кривичног законика, као неоснован.

Решењем Општинског суда у Чачку Кж. 700/08 од 5.12.2008. године одбијена је као неоснована жалба оштећене као тужиоца Б.Р, а решење Општинског суда у Горњем Милановцу К. 207/08 од 4.9.2008. године потврђено.

Против наведених решења Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 79/09 од 26.6.2009. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. и став 2. Законика о кривичном поступку са предлогом да се захтев уважи и утврди да је решењима Општинског суда у Горњем Милановцу К. 207/08 од 4.9.2008. године и Окружног суда у Чачку Кж. 700/08 од 5.12.2008. године повређен закон у корист окривљеног Д.Р.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 90. став 1. Закона о уређењу судова и члана 422. став 3. Законика о кривичном поступку у присуству окривљеног Д.Р. и његовог браниоца адв. Д.В, и у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаним решењима, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано се истиче захтевом јавног тужиоца да је првостепени суд учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Наиме, из списка предмета произилази да је првостепени суд у поступку испитивања поднетог оптужног акта, на основу члана 441. став 1. у вези члана 274. став 1. тачка 4. ЗКП, одбио оптужни предлог оштећене као тужиоца Б.Р. законског заступника мал. као неоснован, јер је нашао да нема основане сумње да је окр. Р.Д. извршио кривично дело које му се ставља на терет.

Према разлозима првостепеног решења, првостепени суд и поред свих других доказа прибављених током истражних радњи, само на основу једног доказа и то налаза и мишљења комисије вештака Института за ментално здравље у Београду закључио је „да се из изведених доказа не може закључити да је окривљени основано сумњив да је учинио дело које му се ставља на терет“.

По оцени Врховног касационог суда првостепени суд у поступку претходног испитивања оптужног акта, код чињенице да постоје различити докази, није се могао упуштати у оцјену само једног доказа и утврђивати чињенично стање на основу наведеног налаза и мишљења вештака, јер ове процесне радње не могу бити предмет разматрања у овој фази поступка, већ само у контрадикторном поступку приликом доношења мериторне одлуке.

Стога су наводи у образложењу првостепеног решења неразумљиви јер је остало нејасно којим се разлозима суд руководио приликом доношења одлуке, чиме је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 24. став 7. и 425. став 1. ЗКП, члана 30. став 1. и 32. Закона о уређењу судова, одлучио као у изреци под I пресуде.

Неосновано се захтевом Републичког јавног тужиоца указује да је суд повредио одредбу члана 368. став 2. ЗКП, тиме што није правилно применио члан 274. став 1. ЗКП јер је суд био дужан да одлучи да нема места оптужби и да кривични поступак обустави.

Ово са разлога што се у конкретном случају ради о скраћеном поступку, па је сходно члану 441. став 1. ЗКП довољно да суд одбије оптужни предлог (ако нађе да постоје разлози за обустављање поступка предвиђених чланом 274. став 1. ЗКП), како је у конкретном случају првостепени суд поступио, па нема повреде закона из члана 368. став 2. ЗКП како се то неосновано наводи у захтеву јавног тужиоца.

Са изнетих разлога, а на основу члана 424. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци под II пресуде.

Записничар-саветник

Мила Ристић,с.р.

Председник већа

судија

Невенка Важић,с.р.